

Barbara Bargieł, Marek Florek

Malice Kościelne, st. 1, gm. Lipnik,
woj. tarnobrzeskie, AZP 88-71/3

Informator Archeologiczny : badania 31, 39

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MALICE KOŚCIELNE, st. 1, gm. Lipnik, woj. tarnobrzskie, AZP 88-71/3

- grobowiec megalityczny kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- cmentarzysko płaskie kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- cmentarzysko kultury ceramiki sznurowej (późny neolit)
- ślady osadnictwa kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich)
- ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez dr. J. Liberę z udziałem dr Barbary Bargieł i mgr. Marka Florka („ARCHEO-B.A.J.” — Usługi Archeologiczne s.c., Katedra Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, PSOZ Tarnobrzeg). Finansowane przez PSOZ i Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Drugi sezon badań. Kontynuowano badania rozpoczęte w 1996 r. Łącznie w trakcie dwóch sezonów przebadano ponad 600 m², w tym w 1997 r. powierzchnię 350 m².

Odkryto 9 kolejnych pochówków związanych z konstrukcjami megalitycznymi, 5 grobów płaskich (w tym jeden podwójny) kultury pucharów lejkowatych oraz dwa groby schyłkoweolityczne kultury ceramiki sznurowej. Odsłonięty grobowiec megalityczny składał się z czterech rzędów dużych kamieni o długości 16-18 m, przykrytych płaskim nasypem ziemnym. Dwóm rzędom kamieni towarzyszyły położone po obu ich stronach pochówki szkieletowe ze zmarłymi ułożonymi w pozycji wyprostowanej, z głowami skierowanymi w kierunku zachodnim. Były to pochówki dzieci (większość) i młodych kobiet. Tylko przy trzech znaleziono wyposażenie - były to doborowe wióry z krzemienia świciechowskiego (od 1 do 3 sztuk). Wbrew sugestiom wysuwanym po pierwszym sezonie badań, grobowiec nie ma analogii wśród tzw. grobowców kujawskich i innych znanych obiektów megalitycznych kultury pucharów lejkowatych. Wśród zbadanych w tym sezonie grobów na cmentarzysku płaskim na szczególną uwagę zasługuje grób nr 10, zawierający podwójny pochówek dorosłego mężczyzny i dziecka. Grób ten, w przeciwieństwie do wszystkich dotychczas odkrytych, nie miał formy regularnej skrzyni bądź obstawy kamiennej, lecz była to głęboka, w przybliżeniu owalna jama, z nieregularnym brukiem z drobnymi kamieniami na dnie, która została zasypana nie ziemią, lecz dużymi kamieniami. Trzy z przebadanych grobów posiadały wyposażenie. W dwóch grobach były to wióry z krzemienia świciechowskiego, natomiast w grobie nr 10 znaleziono wiórowiec z krzemienia czekoladowego i zawieszkę z szabli dzika. W obrębie cmentarzyska płaskiego kultury pucharów lejkowatych odkryto dwa groby niszowe kultury ceramiki sznurowej. Eksploracja jednego z nich nie została zakończona. Wyposażenie grobów stanowiły naczynia, kamienny topór, drapacz na wiórze z krzemienia czekoladowego oraz dwie kolie z paciorków wyciętych z muszli i zębów zwierzęcych.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Tarnobrzegu.

Wyniki badań będą opublikowane.

Badania będą kontynuowane.

MIECHOWICE, st. 4a, gm. Brześć Kujawski, woj. włocławskie, AZP 48-45

- osada i cmentarzysko kultury lendzielskiej (neolit)
- cmentarzysko kultury trzcinieckiej (wczesna epoka brązu)
- osada kultury łużyckiej (okres halsztacki)
- cmentarzysko kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski - wczesny okres wpływów rzymskich)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez doc. dr. hab. Ryszarda Grygiela (Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi) z udziałem dr Doroty Nalepki i mgr Aldony Bieniek (Instytut Botaniki im. W. Szafera PAN w Krakowie) oraz prof. dr. hab. Bolesława Nowaczyka (Instytut Geografii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi oraz Urząd Wojewódzki we Włocławku. Stanowisko 4a położone jest około 100 m na południowy zachód od badanego w latach 1995-1996 st. 4. W 1997 r. na st. 4a, w miejscu największej koncentracji materiałów na powierzchni, założono wykop o powierzchni 1862,5 m².

Na badanym odcinku stanowiska nie stwierdzono istnienia warstwy kulturowej. Wszystkie odkryte obiekty zalegały bezpośrednio pod warstwą humusu, na głębokościach średnich około 30 cm.